

Слово Боже *(на неділю)*

Апостол : Рим. 110 зач. 12, 6-14.

Браття, маємо, згідно з даною нам благодаттю, різні дари: коли дар пророцтва, виконуймо його мірою віри; хто має дар служіння, нехай служить; хто навчання, нехай навчає; хто напоумлення нехай напоумляє. Хто дає – у простоті; хто головує – дбайливо; хто милосердиться – з радістю. Любов нехай буде нелицемірна; ненавидьте зло, приставайте до добра. Любіть один одного братньою любов'ю. Пошаною один одного випереджайте. В ревності не будьте ліниві, духом горіте, Господеві служіте; веселі в надії, в горі терпеліві, в молитві витривалі; святим у потребах помагайте і дбайте про гостинність. Благословляйте тих, що вас ганять; благословляйте, не проклинайте.

Євангеліє: Мт. 29 зач. 9, 1-8.

В той час, як увійшов Ісус у човен, він переплив і прибув у своє місто. І от принесли до нього розслабленого, що лежав на ношах. Побачивши їхню віру, Ісус сказав розслабленому: – Бадьорися, сину, твої гріхи відпускаються. Тут деякі з книжників заговорили між собою: – Він хулить. Ісус, знаючи їхні думки, каже: – Чого лукаве думаєте в серцях ваших? Що легше сказати: твої гріхи відпущені – чи сказати: встань і ходи! Та щоб ви знали, що син чоловічий має владу на землі гріхи відпускати, – каже розслабленому, – встань, візьми твої ноші і йди до свого дому. Встав той і пішов до свого дому. Народ же, бачивши це, налякався і славив Бога, що дав таку владу людям.

Життя преподобного Антонія Печерського, Київського

У містечку Любечі, за п'ять миль від Чернігова, 983 р. в убогих, але чесних християнських батьків народився син, якого назвали Антипа.

З молодих літ серце хлопця рвалося до життя на самоті, до життя, посвяченого Богу. Він чув розповіді про самітників у земних печерах, які служили єдиному своєму Спасителеві і так заслужили собі на небо. За їх прикладом він знайшов біля Любеча малу печеру і часто ходив до неї, довгі години каючись у своїх гріхах і молячись про велику простором, та не менш велику горем, яке стало її уділом, Матір-Русь. А коли виріс з хлоп'ячих літ, то пішов далеко, аж на гору Атон, бо чув, що там, на Святій горі, живуть люди ангельським життям. Брати монахи прийняли прийшлого з Руської землі, постригли і дали йому ім'я Антоній.

Невдовзі він оселився в прибережній печері, поблизу одного з монастирів, і почав провадити таке святе життя, що дивувалися навіть старі монахи і розпізнавали, що Бог вибрав Антонія до великих подвигів. Ігумен Теоктист, який постриг Антонія, побачивши його життя, доведене до досконалости, покликав його до себе і сказав: "Антоніє! Бог утвердив тебе в монашому житті, тепер пора тобі іти на Руську землю і приводити інших до такого життя. Повертайся на Русь, і нехай благословення Святої гори буде з тобою!"

І святий Антоній пішов. Не перший він ішов з Атону у слов'янські землі; Свята гора посилала всюди своїх монахів, та, мабуть, жоден з них не був покликаний Господом до такого подвигу, який судилося здійснити преподобному Антонію. Він повернувся до Києва 1013 р. На княжому престолі ще сидів князь Володимир, однак між його синами вже починалися незгоди. Антоній відвідав грецькі монастирі, які були вже на Русі, мабуть, і за княгині Ольги, однак йому не сподобалося життя монахів, таке далеке від тої святости, яка панувала на Атоні. На березі Дніпра, поблизу села Берестова, він знайшов собі печеру, поселився там і став першим руським самітником, що молився до Бога за Руську землю.

А земля та стала відома вже не славою нових перемог і здобутків, а страшним відгомонам братовбивчої боротьби. Просякла землю кров святих князів Бориса і Гліба, убитих кайном-братом. І преподобний Антоній, до печери якого дійшов голос розпуки руського народу, гірко заплакав і повернувся на гору Атон, де перебував аж до 1028 р., коли, за наказом Теоктиста, вдруге повернувся на Русь. За той час появилися нові монастирі, засновані Ярославом Мудрим, – святого Григорія і святої Ірини. Та не лежало серце преподобного Антонія до спільнотного життя; він повернувся до своєї печери, а невдовзі знайшов іншу печеру, ту саму, в якій часто молився святий Іларіон, священник великокняжої церкви Петра і Павла, що стояла на Берестовій горі. Іларіон сам викопав її посеред лісу, що вкривав гору, і тут у вільні хвилини молився за Руську Церкву, якої згодом, 1051 р., став першим руським митрополитом. У тій печері преподобний Антоній прожив багато літ.

А яке піднесене й ангельське було його життя! Читання церковного правила, співання псалмів, розважання над Божими правдами, молитва і строгий піст (ів один раз упродовж кількох днів, і то черствий хліб та корінці) – ось дорога, якою святий ішов до неба. Та не довго він жив на самоті, прийшли до його печери спочатку бідні, які просили про молитву і благословення й ділилися з ним своїм хлібом, яким він ділився з ще біднішими. Прийшли й інші і, припавши йому до ніг, просили, щоб дозволив їм жити коло себе і провадив їх до неба. Серед них був і преподобний Теодосій. Вони поглибили печеру, проклали довгий підземний хід, а в ньому малесенькі келії, в яких ледве міг поміститися один чоловік. Окрема печера була їм за церкву. А жили так, як жив преподобний Антоній, у мовчанні, молитві й у труді своїх рук.

Пішла по Києві чутка, що там, під Берестовою горою, є люди, які день і ніч моляться Богу, перемінивши темні печери собі у рай. І прийшли бояри й поклонилися до преподобного Антонія, прохаючи його благословення. Вони бачили, що, при своїй убогості, він у сотні разів

багатший від них, бо має супокій душі і мир у своєму серці.

А коли князь Ізяслав після смерти свого батька Ярослава (1054 р.) обійняв великокняжий престол у Києві, він також прийшов просити у святого Антонія благословення і поручив себе його молитвам. Однак княжа ласка, як павутина, що рветься на вітрі.

Прийшов Василій, син багатого боярина Йоана Вишатича, припав до ніг святого Антонія, поклав біля них свою багату боярську одягу, а натомість попросив дати йому волосяницю і дозволити залишитися біля нього, бо хоче спасати свою душу тут, у печерах, – щастя в багатих теремах боярського двірця для нього нема. Преподобний Антоній розповів йому про всі труднощі монашого життя, але коли зрозумів, що прохання юнака є згідне з Божою волею, то велів єромонахові Никону постригти його у монахи. І помер для світу боярський син Василій, а в печерах стало більше на одного брата, Варлаама. Разом з ним прийняв постриг один зі слуг його батька, на ім'я Єфрем.

Батько Варлаама вправ у гнів і став шукати допомоги у князя, а той велів доставити єромонаха Никона до нього і наказав йому вигнати Варлаама з печер. "Княже, – мовив Никон, – роби зі мною, що хочеш, але мені не вільно віднімати воїнів у небесного Царя".

Боярин Вишатич силоміць витягнув Варлаама і Єфрема з печер на світ, а князь пригрозив, що накаже печери розкопати, а монахів розжене. Довідавшись про це, преподобний Антоній пустився шукати іншого, гостиннішого місця, та його наздогнали послы князя і стали просити, щоб залишився в печері. Жінка князя, дочка польського короля, переконала мужа, щоб він залишив у спокої ченців, бо за них заступається сам Бог, і розповіла, що на землю її батька впали тяжкі кари за те, що там кривдили монахів. Також і боярин Вишатич дозволив синові повернутися до печер, бо побачив, що годі противитися Божій волі.

А коли монахів стало дванадцять, тоді преподобний Антоній поставив над ними ігуменом Варлаама, а сам пішов у дальню печеру, на сто сажнів віддалену від першої, бо хотів

жити на самоті, так, як прожив уже багато літ. Та для кожного, хто приходив до нього, він завжди мав серце, повне любови. Приходили брати монахи, і він як батько навчав їх, молився з ними, щоб допомогти їм побороти спокуси. Приходили князі і плакали сльозами, яких не сміли показати у своїх палатах, а він благословляв їх, хоч від його ока не було приховане те, скільки горя переживе ця земля і скільки братньої крові потече по ній. Коли кількість монахів зросла ще більше і підземна церква вже їх не вмщала, то брати вирішили побудувати дерев'яну церкву на верху гори. Преподобний Антоній схвалив їх намір і сам возив землю під будову. Так постала перша церква Печерської лаври, присвячена Успенню Пресвятої Богородиці.

....

А преподобний Антоній у молитві і пості проживав у своїй печері дні старости. Сповнилося бажання монахів Атонської гори – він став отцем руського монашества. Бог дав йому силу оздоровляти хворих, але святий з великим смиренням приховував це, а якщо повернув кому здоров'я, бо не міг відмовити у такому проханні, то завжди давав хворому зілля до пиття, аби здавалося, що одужання прийшло природним способом. А ще дав йому Бог дар провіщення. Коли князь Ізяслав, зі своїми братами Святославом Чернігівським та Всеволодом Переяславським, вибирався на половців і просив у преподобного Антонія благословення, то святий провістив, що ворог подолає руську силу. І на річці Альті (1063 р.) потекла руська кров. Був з князями у святого Антонія і варяг Симон, князь і син славного боярина. Преподобний провістив йому, що він уціліє в битві, а його тіло колись першим покладуть у новій мурованій церкві, яка постане в лаврі. І все це сповнилося. А коли Симон після битви на Альті лежав поранений серед численних убитих, то бачив у видінні велику кам'яну церкву, що возносилася при лаврі, і така церква справді постала.

Далі читайте в джерелі

І. Я. Луцик, "Життя святих, «Свічачо», 2013

Розклад богослужінь

Понеділок 20.07 - Прпп. Томи, що в Малєї, і Акакія.

07:30 – Божественна Літургія

09:00 – Божественна Літургія (за всяке прошення) **LIVE**

18:00 – Вечірня

Вівторок 21.07 - Св. влкмч. Прокопія.

07:30 – Божественна Літургія (за упокій)

09:00 – Божественна Літургія (за всяке прошення) **LIVE**

18:00 – Вечірня

Середа 22.07 - Св. свщмч. Панкратія.

07:30 – Божественна Літургія (за упокій)

09:00 – Божественна Літургія (за всяке прошення) **LIVE**

18:00 – Вечірня

Четвер 23.07 - Прп. Антонія Печерського.

07:30 – Божественна Літургія (за упокій)

09:00 – Божественна Літургія (за всяке прошення) **LIVE**

18:00 – Вечірня

П'ятниця 24.07 - Св. мч. і прехвальної Євфимії.

Переставлення блаженної Ольги, княгині Київської, у хрещенні названої Оленою

07:30 – Божественна Літургія (за упокій)

09:00 – Божественна Літургія (за всяке прошення) **LIVE**

18:00 – Вечірня

Субота 25.07 - Свв. мчч. Прокла й Іларія.

Прп. Михайла Малєїна.

07:30 – Божественна Літургія (за упокій)

09:00 – Божественна Літургія (за всяке прошення)

18:00 – Вечірня та Утрєня **НАЖИВО від Живе ТБ**

Неділя 26.07 - Неділя 7-ма по Зісланні Святого Духа.

Пам'ять Свв. Отців шести Вселенських Соборів.

Собор св. архангела Гавриїла. Прп. Стефана

Савваїта. Св. Юліяна, єп. Кеноманійського.

07:30 – Божественна Літургія

09:00 – Божественна Літургія

11:00 – Божественна Літургія **НАЖИВО від Живе ТБ**

18:00 – Вечірня, Акафіст

Подяка!

У неділю, **05 липня 2020 р. Б.**, на нашій парафії відбувся збір коштів на лікування для **Богдана Губанова**, 2006 р.н.

(діагноз: кістозно-солідна ембріональна пухлина лівої лобної долі головного мозку). Загальна сума пожертв становить, **12 951,25 грн.**

Пам'ятаймо, що наша лепта є тим ділом милостині, яке є практичним вираженням нашої молитви за інших та християнської любові!

Просимо про молитву оздоровлення.

Подяка!

У неділю, **12 липня 2020 р. Б.**, на нашій парафії відбулася збірка "Петрів гріш". Загальна сума пожертв становить, **7 962 грн, та 30 доларів.**

НАШ **СОБОР**
Липень 2020/05(042)

НОВИЙ ВИПУСК

СЕРВІС

СЛУЖІННЯ

Завантажуйте номер тут: <https://bit.ly/202495Y>

Душпастирі тижня

о. Василь Барна - (098) 642 25 02

о. Богдан Чурило - (097) 309 68 69

РЕДАКЦІЯ ВІСНИКА:

о. Андрій Боднарук,

о. Григорій Березюк

visnyksoboru@gmail.com

(096) 594 95 91 - о. Андрій

ПІДТРИМАЙТЕ СОБОР:

IBAN UA973052990000026004006804715
рахунок в УАН/980

Отримувач: РО, РГ УГКЦ ПАТРІАРШОГО
СОБОРУ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
ЄДРПОУ 41467776

у Столичній філії ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» **МФО** 305299
Призначення платежу: **ПОЖЕРТВА НА СОБОР**

 [sobor.ugccc.church](http://www.sobor.ugccc.church)

 @sobor.voskresinnia

 cathedral.ugccc@gmail.com

 t.me/sobor_voskresinna (067) 653-07-31

 Адміністратор єрм. Ніканор Лоїк (044) 459-31-94

АДРЕСА: вул. Микільсько-Слобідська, 5, ст.м. Лівобережна, Київ, Україна